

POSTANOWIENIE

11 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Łodko

na posiedzeniu niejawnym 11 stycznia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa B. T.
przeciwko P. T.
o rozwód,
na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Rybniku
postanowieniem z 5 grudnia 2023 r., I C 2642/23,
o oznaczenie sądu właściwego,

**odmawia oznaczenia sądu, przed który należy wytoczyć
powództwo.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Rybniku przedstawił Sądowi Najwyższemu akta sprawy z powództwa B. T. przeciwko P. T. o rozwód celem oznaczenia sądu właściwego do wytoczenia powództwa w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie o rozwód właściwość miejscową należy ustalić zgodnie z art. 41 k.p.c. Stanowi on, że powództwo ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłącznie przed sądem, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie wspólne miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w tym okręgu ma jeszcze miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Z braku takiej podstawy wyłącznie właściwy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i tej podstawy nie ma - sąd miejsca zamieszkania powoda.

Oznaczenie przez Sąd Najwyższy, w trybie art. 45 k.p.c., sądu właściwego do rozpoznania powództwa, będzie uzasadnione dopiero w razie jednoznacznego stwierdzenia, że żadna ze stron nie ma miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej sądu na podstawie art. 41 k.p.c. (zob. postanowienie SN z 26 stycznia 2022 r., III CO 125/22). Nie ma zatem podstaw do oznaczenia sądu właściwego (art. 45 k.p.c.” art. 45 § 1 k.p.c.), skoro powódka w pozwie jako swój adres wskazała G.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.”

[wr]

[ał]